

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2023:133368
Datë: 01.03.2024
Numri i dokumentit: 05402181

UZVP-ARJ.br.14/2024

Vrhovni sud Kosova, u veçu sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Ragip Namani i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi tužilje K. H.-Zh. iz I., protiv tuženika Ministarstva pravde, odlučujući o zahtevu tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv rešenja Apelacionog suda UŽ.AA.br.02/2024 od 09.01.2024 godine, na sednici veća održanoj dana 27.02.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužilje K. H.-Zh., podnet protiv rešenja Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.02/2024 od 09.01.2024 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem Apelacionog suda UŽ.AA.br.02/2024 od 09.01.2024 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje K. H.-Zh., izjavljena protiv rešenja upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.1111/23 od 07.12.2023 godine, kojim je odbačena kao nedozvoljena tužba tužilje i predlog za odlaganje izvršenja Javnog konkursa za polaganje noterskog ispita od 01.11.2023 godine.

Tužilja je ovom sudu podnela zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost navedenog rešenja Apelacionog suda u Prištini. Navodi da je osporeno rešenje doneto usled povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Predložila je da se zahtev usvoji i da se osporena rešenje nižestepenih sudova preinače ili da se navedena rešenja ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporenog rešenja, navoda iz zahteva tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenim rešenjem Apelacionog suda UŽ.AA.br.02/2024 od 09.01.2024 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje K. H.-Zh., izjavljena protiv rešenja upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.1111/23 od 07.12.2023 godine, kojim je odbačena kao nedozvoljena tužba tužilje i predlog za odlaganje izvršenja Javnog konkursa za polaganje noterskog ispita od 01.11.2023 godine.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporenog rešenja i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužilje i potvrdio prvostepeno rešenje. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatilo i ovaj Sud, s obzirom da osporeno rešenje nije zahvaćeno povredama na koje se tužilja poziva u svom zahtevu.

Naime, u obrazloženju rešenja prvostepenog suda se između ostalog navodi " Iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepeni sud, tokom prethodnog razmatranja tužbe i predloga za odlaganje izvršenja Administrativnog uputstva, ocenio da je tužba tužilje nedozvoljena jer tužilja tužbom nije osporila konačni akt u upravnom postupku, u smislu člana 3 st. 1, podstav. 1.2, članovi 9 i 13 Zakona br. 04/L-202, o upravnim sporovima. Dok je u smislu člana 15, stav 1.3. ZUS-a, iako je tužilja tražila poništenje akta opšteg karaktera, iz celokupnog referata tužbe se vidi da se isti osporava zbog njegove neustavnosti. Dakle, u konkretnom slučaju nemamo pravosnažnu odluku upravnog organa, dok se protiv preliminarnog rešenja ne može voditi upravni spor, niti se može tražiti odlaganje njegovog izvršenja.". U obrazloženju presude drugostepenog suda se između ostalog navodi " Pravni stav prvostepenog suda, kao pravilan i na zakonu zasnovan, ovaj sud u potpunosti prihvata, iz razloga što napadnuto rešenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredaba Zakona o upravnim sporovima, koje povrede drugostepeni sud ceni prema službenoj dužnosti kao u pogledu člana 23.2 i 49 ZUS, u vezi sa članom 194, ZPKP-a, (zakon koji se primenjuje prema članu 63, ZPP-a), niti drugim povredama po navodima iz žalbe. Veće, kao i prvostepeni sud, ocenjuje da predlog tužilje po svom sadržaju nije zasnovan na zakonskim odredbama člana 22, ZUS-a, koji reguliše način podnošenja zahteva za odlaganje izvršenja konačne odluke upravnog organa do meritornog odlučivanja po tužbi. Sadržaja predloga ne zahteva obustavu bilo kojeg konačnog upravnog akta, kako je predviđeno ovom odredbom i ne obrazložava u tom pogledu, ali je tužbom tražila poništenje konkursa od 01.11.2023 godine, koji nije konačni upravni akt.

Naime, članom 9 Zakona o upravnim sporovima propisano je da Sud u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti konačnih upravnih akata kojima upravni organi, u vršenju javnih ovlašćenja, odlučuju o pravima, obavezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih lica ili drugih lica u upravnim stvarima. Članom 10 stav 1 istog Zakona propisano je da pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povredjeno neko pravo ili neposredni interes koji je zasnovan na zakonu. Član 13 stav 1 Zakona o upravnim sporovima propisuje da se upravni spor može pokrenuti samo protiv upravnog akta koji je donesen u drugostepenom upravnom postupku. Stavom 2 istog člana propisano je da se upravni spor može pokrenuti i protiv upravnog akta prvostepenog organa, protiv koga nije dozvoljeno žalba u upravnom postupku. Odredba člana 14 navdenog zakona propisuje da se upravni spor može pokrenuti i kada nadležni organ nije doneo odgovarajući upravni akt prema zahtevu ili žalbi stranke, pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Imajući u vidu napred navedene zakonske odredbe i činjenično stanje u spisima predmeta, veće ovog suda, nalazi da u konkretnoj stvari nisu ispunjeni zakonski uslovi za pokretanje postupka upravnog spora, s obzirom da tužilja tužbom ne osporava zakonitost nijednog konačnog upravnog akta, protiv kojeg bi se moglo pokrenuti upravni spor, za ocenu

njegove zakonitosti kako je to predviđeno članom 9, ZUS, već je tužilja tužbom tražila poništenje konkursa/javnog oglasa za polaganje notarskog ispita od 01.11.2023 godine, sa predlogom da se izvršenje istog odloži do donošenja konačne odluke suda, a što je u suprotnosti i sa članom 15 stav 1 podstavom 1.2. Zakona o upravnim sporovima, kojim je propisano da se “Upravni spor se ne može voditi protiv akata donesenih u stvarima o kojima se po odredbi zakona ne može voditi upravni spor”. Veće ovog suda smatra da su nižestepeni sudovi postupili na pravilan i zakonit način kada su tužbu tužilje odbacili kao nedozvoljenu. Naime, iz dokaza u spisima predmeta nesporno proizilazi da u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjeni uslovi za pokretanje upravnog spora, jer tužilja nije uspjela da pojasni svoj zahtev koji bi ukazao na poništenje nekog konačnog upravnog akta u upravnom postupku. U konkretno slučaju, po mišljenju ovog suda, iz tužbe tužilje i dokaza u spisima predmeta, tužilja ničime nije dokazala da je tuženi upravni organ doneo bilo kakav konačni upravni akt, čiji poništaj tužilja traži.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporeno rešenje drugostepenog suda je jasno i razumljivo. U obrazloženju osporenog rešenja je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužilje.

Sa iznetog, a na osnovu člana 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 27.02.2024, UZVP.ARJ.br.14/2024

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić